

คำวินิจฉัยคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ที่ ๑๕๓/๒๕๖๗
วันจันทร์ที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
เรื่อง การเลือกสมาชิกวุฒิสภาระดับจังหวัด จังหวัดราชบุรี

ตามที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง กำหนดวันเลือกและวันรับสมัครรับเลือกสมาชิกวุฒิสภา กำหนดวันเลือกระดับอำเภอ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ วันเลือกระดับจังหวัด วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ และวันเลือกระดับประเทศ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ นั้น

ก่อนประกาศผลการเลือก คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรายงานกรณีมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรักฎต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า นายเสรี เสวครบุรี ผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดราชบุรี กลุ่มที่ ๓ หมายเลข ๒๖ ผู้ถูกกล่าวหา ได้มีการกระทำความผิดเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔ (๒๔) และมาตรา ๗๔ กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหาสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาโดยรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพราะเคยเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและได้พ้นจากการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมาแล้วน้อยกว่าห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือก

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณารายงานการไต่สวน ตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา กลุ่มที่ ๓ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ต่อผู้อำนวยการการเลือกระดับอำเภอ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้อำนวยการการเลือกระดับอำเภอ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ประกาศรายชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้สมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา กลุ่มที่ ๓ หมายเลข ๑๑ และเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้อำนวยการการเลือกระดับอำเภอ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ประกาศรายชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ได้รับเลือกระดับอำเภอ กลุ่มที่ ๓ ลำดับที่ ๒ โดยเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้อำนวยการการเลือกระดับจังหวัด จังหวัดราชบุรี ประกาศรายชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด กลุ่มที่ ๓ หมายเลข ๒๖ หลังจากนั้นผู้อำนวยการการเลือกระดับจังหวัด จังหวัดราชบุรี ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกกล่าวหาแล้วพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีเมืองบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นการพ้นจากการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมาแล้วน้อยกว่าห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือก อันเป็นลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔ (๒๔) ผู้อำนวยการการเลือกระดับจังหวัด จังหวัดราชบุรี จึงสั่งลบชื่อผู้ถูกกล่าวหาจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด กลุ่มที่ ๓ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

จากการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำว่า ตนเคยดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีเมืองบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่ง

เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ตนสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพราะเข้าใจว่าตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีมิใช่ผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งหลังจากที่ผู้อำนวยการการเลือกตั้งจังหวัด จังหวัดราชบุรี ได้ส่งลบบัตรจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งระดับจังหวัด ตนจึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้มีการสั่งให้ตนเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำสั่งคดีหมายเลขดำที่ ลต สว ๒๔๙/๒๕๖๗ คดีหมายเลขแดงที่ ลต สว ๒๕๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้ยกคำร้อง

เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีเมืองบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งตามแนวทางคำสั่งศาลฎีกาคดีหมายเลขแดงที่ ลต สว ๑๘๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ วินิจฉัยว่า ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๔๘ วรรคสอง นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลได้ และในการปฏิบัติราชการของผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีห้ามมิให้กระทำการอันเป็นการกระทบกระเทือนผลประโยชน์ของเทศบาลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ จตุทศ แสดงให้เห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีอยู่ในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการบริหารราชการของเทศบาลซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่อาจกระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ของเทศบาลได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีจึงมิได้เป็นเพียงผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายเท่านั้น แต่ยังมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว อันแสดงให้เห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีอยู่ในฐานะผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีเป็นเวลาน้อยกว่าห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือก ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔ (๒๔) แต่เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานและการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นใบสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพราะเข้าใจว่าตำแหน่งเลขานุการนายกเทศมนตรีมิใช่ตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น จึงเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาที่จะสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาโดยรู้อยู่แล้วว่าตนไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔ (๒๔) และมาตรา ๗๔

จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง

๑๓๓๓ ๒๕๖๗

(นายอิทธิพร บุญประคอง)
ประธานกรรมการการเลือกตั้ง